

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

2010/2100(INI)

16.11.2010

UDTALELSE

fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

til Udviklingsudvalget

om EU-rammepolitik for bistand til løsning af udviklingslandenes
fødevarsikkerhedsproblemer
(2010/2100(INI))

Rådgivende ordfører: Marc Tarabella

(Initiativ – forretningsordenens artikel 42)

PA_NonLeg_art42

FORSLAG

Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter opfordrer Udviklingsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. glæder sig over Kommissionens meddelelse om en EU-rammepolitik for bistand til løsning af udviklingslandenes fødevarerikkerhedsproblemer; mener imidlertid, at den globale fødevarerkrise, ud over at være et stigende humanitært problem af et hidtil uset omfang, udgør en trussel mod fred og sikkerhed på verdensplan, og at selv om Kommissionens vilje til at foreslå løsningsmuligheder til at mindske ekstrem fattigdom for en milliard mennesker bør anerkendes, kræver situationens uopsættelige karakter, at medlemsstaterne foretager nye investeringer i landbrug og udvikling af landdistrikter, navnlig på baggrund af den nye tekst om den fælles landbrugspolitik, indfører ad hoc-ordninger til opbygning af tilstrækkeligt store globale lagre af basisfødevarer, fjerner deres egne handelshindringer, og letter gælden for de hårdest ramte lande; mener, at Kommissionen bør tage større hensyn til spørgsmålet om fødevarerikkerhed i visse lande ved beregningen af udviklingsbistanden;
2. minder om, at Den Europæiske Union bør sikre, at der er størst mulig sammenhæng mellem samarbejds- og udviklingspolitikken og handelspolitikken, under hensyntagen til de behov og problemer, der findes i såvel EU's medlemsstater som udviklingslandene;
3. understreger, at politisk stabilitet er en forudsætning for en forbedring af fødevarerikkerheden, og opfordrer derfor alle berørte parter til at vise den fornødne politiske vilje til at sikre denne stabilitet;
4. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og andre donorer af udviklingsbistand, herunder ngo'er, til at investere mere målrettet i udvikling af landbrugssektoren for at tilskynde den lokale befolkning til at blive boende på landet;
5. minder om, at udvikling af landbruget bør være baseret på retten til fødevarer og retten til at producere fødevarer; insisterer på, at EU skal anerkende og forsvare nødvendigheden af, at udviklingslandene opnår fødevarerikkerhed (såvel i kvantitativ som i kvalitativ henseende), og deres ret til at være selvforsynende som muligt; understreger herved, at EU har forpligtet sig til gradvis at udfase eksportsubsidierne samtidig med, at der træffes tilsvarende foranstaltninger af WTO-partnerne; understreger, at der samtidig er behov for at sikre, at den lokale befolkning i disse lande får lige adgang til fødevarer;
6. gentager, hvor vigtigt det er at fremme landbruget i udviklingslandene og tildele en passende del af EU's oversøiske udviklingsbistand (ODA) til landbrugssektoren; beklager, at der siden 1980'erne har været et markant fald i andelen af udviklingsbistand afsat til landbruget, og glæder sig over, at man har erkendt, at det er nødvendigt at vende denne udvikling; opfordrer Kommissionen til at prioritere landbruget i sin udviklingsbistand, herunder støtten til landbrugere, når det gælder markedsadgang;
7. mener, at Den Europæiske Union bør tage skridt til at genoprette de internationale fødevarerlagre, der efter at have nået deres laveste niveau nogen sinde i 2007 har bidraget til spekulation, hvilket har påvirket verdenshandelspriserne på landbrugsvarer og har haft

meget alvorlige følger i udviklingslandene;

8. minder om, at eftersom størstedelen af verdens fattige får deres udkomme fra landbruget, er udvikling af et bæredygtigt landbrug og nøje overvejelse af vurderingerne fra IAASTD en nødvendig forudsætning for at nå det første af 2015-målene; anslår, at navnlig små landbrug er et svar på den udfordring, som består i at skabe adgang til en sikker fødevarerforsyning, idet der i fastlæggelsen af effektive landbrugs- og handelspolitikker lægges vægt på dels styrkelse af kvinders afgørende rolle, gennem produktforædling på stedet og udbredelse af lån og mikrokreditter, og dels den store betydning af kooperativer af mindre producenter;
9. mener på baggrund af FAO's befolkningsfremskrivninger, hvorefter over halvdelen af befolkningen i udviklingslandene (ca. 3,5 milliarder personer) i 2025 vil leve i byområder, at en politik for støtte til havebrug i byerne kunne frembyde en vej ud af fattigdommen i betragtning af de lave startomkostninger, korte produktionscykluser og store udbytte pr. anvendt tids-, jord- og vandenhed og kunne gøre de nye storbyer grønnere;
10. minder om betydningen af en tilgang til forvaltningen af fødevarerikkerhed, der omfatter en global ramme, som i højere grad fokuserer på fødevarerpolitik ud over fødevarerhjælp, og om samarbejdet mellem donorer og mellem donorer og modtagere med øget lokalt partnerskab, samt den afgørende rolle, som modtagerlandenes politik spiller med hensyn til at tilvejebringe grundlæggende offentlige goder som f.eks. intern fred og investeringer i infrastruktur i landdistrikterne;
11. mener, at EU bør støtte regional integration og bæredygtig udvikling af lokale markeder for landbrugsfødevarer i udviklingslandene og navnlig regionale handelsaftaler til fremme af udviklingen af leve- og bæredygtig produktion og forarbejdningskapacitet på lokalt plan og bør afsætte en væsentlig del af sin udviklingsstøtte til dette formål;
12. mener, at finansspekulation og øget liberalisering af de finansielle markeder samt handel med landbrugsprodukter i høj grad bidrager til ustabile priser, og at der er behov for lovgivningsmæssige mekanismer for at sikre en vis grad af stabilitet på markedet; mener, at markedsgennemsigtheden bør forbedres for at sikre rimelige indkomster for landbrugere og en levedygtig landbrugssektor, der kan garantere fødevarerikkerheden; opfordrer navnlig til, at det klart fastslås, hvilke aktører der er involveret i handlen med fødevarer, og at der foretages en tilbundsående analyse af formidlingssystemerne for spekulation i fødevarerprodukter på de lokale markeder og på verdensmarkedet;
13. mener, at det i betragtning af den voksende befolkning i verden og det stigende pres på naturressourcerne er afgørende at etablere mere bæredygtige, energibesparende og effektive produktionsformer på verdensplan; kræver, at EU's og medlemsstaternes fordeling af bistand knyttes til udviklingen af bæredygtige landbrugsproduktionssystemer, der er selvforsynende på energiområdet, og at en del af denne bistand bidrager til etablering af faciliteter til vedvarende energi (f.eks. vind- og solbaseret energi) og god vandforvaltning;
14. understreger, at Den Europæiske Union i forbindelse med forhandlingerne i FN's klimafond bør arbejde for, at en væsentlig del af de midler, der tildeles udviklingslandene, rent faktisk anvendes til at styrke den lokale landbrugspolitik af hensyn til en social og

miljømæssig bæredygtig udvikling;

15. mener ikke, at fødevarer sikkerheden bør bringes i fare ved udviklingen af agrobrændstoffer; opfordrer derfor til en afbalanceret tilgang, hvor man prioriterer den nye generation af agrobrændstoffer, hvortil der anvendes affald fra land- og skovbrug (halm og andet affald fra afgrøder, dyregødning, biogas m.v.) i stedet for fødevarer afgrøder, for at det kan forhindres, at der opstår en situation med konkurrence mellem fødevarer- og energiproduktion; mener også, at EU bør sikre sig, at agrobrændstoffer importeret fra udviklingslande respekterer bæredygtighedskriterier;
16. understreger, at jorden skal være tilgængelig for alle, og at det er nødvendigt at styrke de små lokale landbrugeres jord-, forpagtnings- og brugsrettigheder og de lokale samfunds adgang til naturressourcer med henblik på at forebygge yderligere opkøb af landbrugsjord, som i visse områder af verden, især Afrika, allerede finder sted i alarmerende grad;
17. anser det for nødvendigt at sikre, at lokalsamfundene og de lokale institutioner tildeles beslutningsbeføjelser samt forhandlingskapacitet, således at de kan skabe udviklingsmuligheder for det lokale landbrug; foreslår, at der udarbejdes en adfærdskodeks for kraftigt at opfordre investorerne til at investere i en øget produktivitet i landbruget og en forbedring af lokalbefolkningens levevilkår;
18. minder om, at udviklingen af landbrugssektoren kræver langsigtede investeringer i hele værdikæden, fra producent til forbruger; mener, at det er vigtigt at etablere den nødvendige infrastruktur som f.eks. veje, forbindelser med markeder samt information om markederne og om mulighederne for produktdiversificering;
19. mener, at EU bør bidrage til at fremme anvendelsen af såsæd fra lokale sorter, som er tilpasset de klimatiske forhold i udviklingslandene, og som let kan opbevares, handles og leveres til landbrugere, da de ikke er omfattet af intellektuelle ejendomsrettigheder;
20. mener, at Kommissionen bør støtte dyrkningen af proteinafgrøder i Den Europæiske Union for at sikre, at EU bliver mere uafhængig på dette område, hvilket vil bidrage til en diversificering af landbruget i udviklingslandene, hvis landbrugspolitik ofte er afpasset udelukkende efter eksport og adgang til eksterne markeder, hvilket indvirker negativt på lokalbefolkningens velfærd og behov;
21. mener, at en politik til støtte for udviklingslandene er nødt til at indeholde en plan for uddannelse og erhvervsuddannelse, som er rettet mod jobskabelse, der giver unge mulighed for at studere bæredygtig jordbrugsvidenskab med henblik på at udvikle en produktion af bedre kvalitet, som er bæredygtig og mere specialiseret, og dermed begrænser migrationen fra landet og mindsker fattigdommen;
22. understreger i denne forbindelse, hvor vigtigt det er, at landbrugere ud over at dække deres egne behov for fødevarer genererer indkomster til uddannelse og investeringer;
23. understreger, at det er meget vigtigt at inddrage de lokale landbrugsorganisationer i de forskellige faser af gennemførelsen af en landbrugspolitik i udviklingslandene, og at Den Europæiske Union derfor bør bestræbe sig på at styrke de lokale organisationer for at sikre, at de lokale samfunds interesser varetages;

24. insisterer på behovet for at styrke forskning med offentlige midler og at overføre know-how på området for bæredygtigt landbrug ved at fremme aktiviteter, der styrker de mindre landbrugeres stilling, når det gælder optimering af landbrugsudbyttet og tilpasning til de udfordringer, som klimaændringerne og den øgede efterspørgsel efter ressourcer indebærer.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	15.11.2010
Resultat af den endelige afstemning	+ : 26 - : 1 0 : 2
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	John Stuart Agnew, Liam Aylward, Christophe Béchu, José Bové, Luis Manuel Capoulas Santos, Vasilica Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Lorenzo Fontana, Béla Glattfelder, Martin Häusling, Esther Herranz García, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Elisabeth Köstinger, George Lyon, Mairead McGuinness, Rareş-Lucian Niculescu, Georgios Papastamkos, Marit Paulsen, Britta Reimers, Ulrike Rodust, Alfreds Rubiks, Giancarlo Scottà, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Alyn Smith, Marc Tarabella
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Luis Paulo Alves, Esther de Lange, Sandra Kalniete, Maria do Céu Patrão Neves, Milan Zver